

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεΐα: Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.
*Είς τας 14' άρ. φύλλου 55 (149)

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΗΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΜΨΥΧΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Τό σύνολον τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἔκτος ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἀποζῆ μόνον ἐκ τοῦ μισθοῦ του, ὄν λαμβάνει ἐκ τῆς Τραπεζῆς καί δέν περισπᾶται μέ ἐξωτραπεζιτικάς ἐργασίας.

Τό ὅτι τό Προσωπικόν δέν ἔχει ἄλλας ἀσχολίας εἶναι εὐτύχημα διά τήν Τράπεζαν.

Αἱ ἐλάχισται ἐξαιρέσεις ἀφοροῦν :

α) Ἐκείνους, οἵτινες ἔχουν τοποθετηθῆ Σύμβουλοι εἰς Ἐταιρείας καί αὐτοί προνομιακῶς εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι καί δῆ εἰς περισσότεράς τῆς μῆδος Ἐταιρείας, τοῦδ' ὅπερ ὁ Σύλλογος κατεπολέμησε καί δά καταπολέμησεν.

β) Ἐκείνους, οἵτινες εἰσπράττουν προμηθειάς ἐπί τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐργασιῶν καί οἱ περισσότεροι τούτων εἶναι ἐπί πλέον καί Σύμβουλοι εἰς Ἐταιρείας.

Διά τήν εἰς κοινόν λισμόν μετάφορῶν προμηθειῶν τούτων ἀγωνίζεται, ὡς γνωστόν, κατ' ἐντολήν τοῦ Προσωπικοῦ, ὁ Σύλλογός μας.

γ) Ἐκείνους, οἵτινες, πρό τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν τῶν δυσχερειῶν, ἔχουν προσφύγει κατ' ἀνάγκην ἐδῶ καί ἐκεῖ καί ἔχουν ἐπιτύχει νά ἐργάζωνται κάπου ἢ ἀσχολοῦνται μέ κάτι διά νά ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ ἔξοδα ἑαυτῶν καί τῶν οἰκογενειῶν των, ἔστω καί ταπεινούμενοι, ἔστω καί μειούμενοι, ἔστω καί παρά τήν διάδοσίν των, ἔστω καί χωρῖς ἀνάπαυσιν, ἔστω καί μέ ὑπονόμεισιν τῆς ὑγείας των.

Οἱ Συνάδελφοι τῶν δύο πρώτων περιπτώ-

σεων (Συμβουλίῶν καί προμηθειῶν) προκαλοῦν τό λοιπόν Προσωπικόν, τό ἐρεδίζου καί τοῦ διασποῦν τόν ἀγῶνα διά τήν βελτίωσιν τῆς θέσεως του, καθόσον ὑποπίπτουν —ἐκτός ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων διαπρεπῶν Συναδέλφων, οἵτινες οὔτε εἰς τήν Τράπεζαν προσέρχονται ἐν ἡμέραις ἀπεργίας— εἰς τό ὀλισθημα νά μή παρακολουθοῦν τό λοιπόν Προσωπικόν εἰς τούς ἀγῶνας του, ἀλλά, τούναντίον, ἤκιστα συναδελφικῶς φερόμενοι, κάμνουν ὅ,τι ἤμπορουν —καί μάλιστα ὄχι γενναίως— διά νά τό διασποῦν καί διῶδουν οὕτω τό δικαίωμα νά λέγεται εἰς βάρος των ὅτι διά τῶν ὡς ἄνω παροχῶν ἐκ Συμβουλίῶν καί ἐκ προμηθειῶν, ἔρπου, ἐξαγοράζονται καί χρησιμοποιοῦνται εἰς βλάβην καί πρός διάσπασιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ συνόλου τῶν Συναδέλφων των.

Εἶναι βαρῦ τό λεγόμενον ; Ὅμως λέγεται. Καί ὅ,τι λέγεται δέν πρέπει ἐπ' ἀπειρον νά ἀποκρύπτεται.

Ἡ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης διάσπασις τοῦ ἀγῶνος, τῆς ὁποίας ἴσως δέν ἔχουν οὔτε καί οἱ ἴδιοι σκεφθῆ καί ἐννοήσῃ τας συνεπειάς καί τήν ἔκτασιν τῆς ἐκ τῆς διασπάσεως ταύτης διαπραττομένης ζημίας καί εἰς τήν Τράπεζαν καί εἰς τούς Συναδέλφους των —εἶναι κάτι τό πολύ φοβερόν.

Ὅπως εἶναι φοβερόν τό νά ὑπονομεῖται ἀδελήτως ὁ ἀγῶν τοῦ συνόλου τῶν Συναδέλφων ὑπό ἐκείνων οἱ ὅποιοι — εἴτε διότι περιμένουν προαγωγῆν, εἴτε διότι εἶναι τοποθετημένοι εἰς συνεργεῖα καί εἰσπρά-

του, είτε διότι ἐλπίζουν θέσιν τινα ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Τραπεζῆς, είτε διότι ἐλπίζουν νὰ διορίσουν ἢ διότι ἔχουν διορίσει τὸ παιδί των, είτε διότι τοὺς καταλαμβάνει τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας καὶ ὑπολογίζουν νὰ τοὺς παραταθῇ ἢ νὰ ὀνομασθοῦν Διευθυνταὶ πρὶν ἢ ἀποχωρήσουν, εἴτε δι' οἰονόμηποτε ἄλλον ἀτομικὸν λόγον— ἀποφεύγουν νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνας τῶν Συναδέλφων των καὶ μὲ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην δικαιολογίαν δὲν ἐντάσσονται εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς.

Φοβερῶτερον ὅμως εἶναι ὅταν τὸ ἀνόμημά των αὐτὸ ἐπιχειροῦν τινὲς νὰ τὸ δικαιολογήσουν μὲ τὸ γνωστὸν τροπᾶριον τοῦ δῆθεν ἐνδιαφέροντός των διὰ τὸ "Ἴδρυμα.

Αὐτὸ λέγεται καὶ εἶναι ψεῦδος καὶ καπηλεία, ἡ ὁποία φωνάζει εἰκοσι ὥρες μακρῶς.

Ἡ περίπτωσις τῶν Συναδέλφων ἐκείνων οἵτινες ἀναγκάζονται νὰ ἀσχολοῦνται κάπου ἐκτός τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ δυσία τῆς ἀναπαύσεώς των, εἶναι καὶ αὕτη ὀλεθρία διότι ἀδιαφιλονικητῶς ξεσπᾷ ἢ δὴ ξεσπάσῃ συντόμως εἰς θάρος τῆς ἐν Τραπεζῇ ἐπιδόσεως καὶ ἀποδόσεως τούτων καὶ εἰς θάρος τῆς ὑγείας των.

Ὡς ὅμως ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, τὸ κακὸν τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως εὐτυχῶς δὲν ἔχει ἐξωθήσει πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀκόμη εἰμὴ ἀσημαντοτάτην, εἰς ἀριθμόν, μερίδα Συναδέλφων.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὀλόκληρον τὸ Προσωπικὸν δὰ πρέπη νὰ εἶναι ἀφωσιωμένον εἰς τὰ ἐν τῇ Τραπεζῇ καθήκοντά του καὶ μόνον εἰς αὐτά, οἱ δὲ μισθοὶ νὰ ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ἀνάγκας του, χωρὶς τὰς ἀπαραδέκτους σήμερον ἐξαιρέσεις καὶ τοὺς προκλητικoὺς φθορισμοὺς.

Εἰς ὅποιον "Ἴδρυμα, ἢ Ὀργανισμόν, ἢ Δημοσίαν ὑπηρεσίαν δὲν κατενοήθη ἡ ἀλήθεια αὕτη καὶ ὅπου, ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν ἐτηρήθη, τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀναπότρεπτα εἰς θάρος τῆς ὑπηρεσίας, εἰς θάρος τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς θάρος τῆς συνδράσεως τοῦ Προσωπικοῦ, τῆς καλῆς ὀργανώσεως καὶ εἰς θάρος τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἱεραρχίας.

Διότι εἶναι πλέον ἢ γνωστὸν ὅτι ὅπου τὸ Προσωπικὸν ἀμείνεται ἐπαρκῶς, ἀποδίδει, ἄλλως ἔχει στραφῆ, κατ' ἀνάγκην, πρὸς ἄλλας ἀτομικὰς ἐργασίας ἐπὶ ἀνυπολογίστω ζημίᾳ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τῆς Ἐπιχειρήσεως

εἰς ἣν ὑπηρετεῖ.

Ἐξαιρέσειν—ἴσως μοναδικήν— ἀποτελεῖ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς μας.

"Ὅσον καὶ ἂν λέγεται ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἱκανοποιητικοί, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδεὶς μὴ Τραπεζιτικὸς μισθωτὸς ἀντιμετωπίζει τὴν ζωὴν του μὲ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα εἰσπράττουν οἱ Τραπεζιτικοί. Διότι ἡμπορεῖ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις νὰ εἶναι οἱ μισθοὶ των μικρότεροι τῶν ἰδικῶν μας, ἀλλ' οὗτοι ἔχουν πλέον, κατ' ἀνάγκην, ἄλλας ἐργασίας καὶ ἄλλα συνειπῶς εἰσοδήματα, ἐνῶ ἡμεῖς—ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομεν— πλὴν τῶν ὡς ἄνω προνομιούχων μὲ τὰς παροχὰς ἐκ Συμβουλίω καὶ ἐκ προμηθειῶν καὶ πλὴν τῶν ἀνεπιθυμητῶν περιπτώσεων τῶν ἐλαχίστων ἐκείνων Συναδέλφων οἵτινες ἀσχολοῦνται ἐκτός τῆς Τραπεζῆς μὲ κάτι, ὁ πολὺς Συναδελφικός μας κόσμος οὔτε ἔχει ἄλλας ἐργασίας οὔτε συμφέρει ὑπηρεσιακῶς νὰ ἔχη.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ὅλα στηρίζονται εἰς τὴν λογικὴν, ὅπως πράγματι στηρίζονται καὶ ἐὰν σχετίζονται μὲ τὸ συμφέρον τῆς Τραπεζῆς, τότε ἡ Διοίκησις ὀφείλει νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ἠθικὴν, ὑπηρεσιακὴν καὶ οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφίσῃ τὸ Προσωπικὸν νὰ παύσῃ νὰ ἔχη ὑπηρεσιακὰ ἰδανικὰ καὶ νὰ προσφύγῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀναγκῶν του, διότι τότε δὰ εἶναι ἔνοχος τῆς φθορᾶς τοῦ ἐμπύχου κεφαλοῖου τῆς Τραπεζῆς. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Τράπεζά μας ἔχει ἄριστον ἔμπυχον κεφάλαιον καὶ δὰ εἶναι ἐγκλημα ἐὰν τὸ φθειρῇ.

Ἐκ παραλλήλου τὸ Προσωπικὸν—καὶ πρῶτοι καὶ καλύτεροι οἱ Ἀνώτεροι ἐκεῖνοι Συναδελφοί, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι πονοῦν τὸ "Ἴδρυμα— δὰ πρέπη νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ νὰ μὴ φθορῇ τὸ ἔμπυχον κεφάλαιον καὶ δὰ πρέπη νὰ ἀγωνισθοῦν τόσον, ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι δὰ ἀγωνισθοῦν ἐὰν πρόκειται νὰ κινδυνεύσουν τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα. Ὅποιοι ἐξ αὐτῶν δὲν τὸ κάμνει εἶναι ἐχθρὸς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς.

Ἐποπὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις παρεμβάλλει δυσκολίας εἰς τοὺς τιμίους ἀγῶνας τοῦ Προσωπικοῦ καὶ οἱ Συναδελφοί δὰ πρέπη νὰ τοῦ τὸ λέγουν καθαρὰ καὶ ξάστερα εἰς ὅσην ὑψηλὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν ἴστα-

ται οὗτος. Ὅπως ἀσυγχώρητος εἶναι καὶ ἐκεῖνος ὅστις δὲν βοηθεῖ τοὺς καθολικοὺς ἀγῶνας τῶν Συναδέλφων του.

Ἐξ ἄλλου, ἀφοῦ διοικεῖν ἐστὶ προβλέπειν καὶ προλαμβάνειν, ἡ Διοίκησις ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας δὰ πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ. Τὸ νὰ δελήσῃ νὰ συνεχίσῃ ἀντιμετωπίζουσα καθ' ὄν τρόπον μέχρι σήμερον, τὴν ἐξαθλίωσιν, εἶναι τὸ ἴδιον ὡσάν νὰ θέλῃ νὰ κτυπήσῃ τὸ Προσωπικόν. Ἄλλὰ ἓνα τέτοιο κτύπημα ὁμοιάζει πρὸς τὸ κτύπημα καρφιοῦ, ποῦ ὅσον τὸ κτυπᾶ κανεῖς, τόσον περισσότερο στερεώνεται ἐπὶ τοῦ ξύλου. Οὕτω καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Προσωπικοῦ γιγαντούται καὶ ἡ ἀπόγνωσις ὀδηγεῖ πάντοτε εἰς τὰς χειροτέρας ἐκδηλώσεις καὶ προκαλεῖ τὴν πλήρη ἀποσύνθεσιν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Δι' ἡμᾶς Κυβέρνησις καὶ ξένοι εἶναι κατὰ πού δὲν μᾶς ἀφορᾶ πλέον.

Ἡμεῖς ἔχομεν Διοίκησιν, ἡ ὁποία ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συντηρήσῃ τὸ Προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς. Οἱ μισθοὶ οἱ σημερινοὶ εἶναι μισθοὶ πείνης καὶ στερήσεων καὶ διὰ τοὺς περισσότερους εἶναι πολὺ ὀλιγώτεροι τῶν εισοδημάτων καὶ τῆς μετριωτέρας ἀκόμη ἐπαιτείας.

Ἐμφανίζαμεν· τὰ εἶπομεν· τὰ λέγομεν καὶ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν.

Ὁ μισθὸς τὸν ὁποῖον λαμβάνει σήμερον ὁ Τμηματάρχης Α' τάξεως εἶναι ἴσος καὶ ἀνεπαρκέστερος ἀπὸ τὸν προπολεμικὸν μισθὸν τοῦ πρωτοπροαγομένου ὑπολογιστοῦ.

Ἡμεῖς —τὸ λέγομεν κατακάθαρα— δὰ ἀγωνισθῶμεν μεθ' ὄλου τοῦ Συναδελφικοῦ κόσμου διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν τῶν Συναδέλφων καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Τραπεζῆς. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα μας αὐτὸν θέλομεν μαζὶ μας καὶ **ἐπικεφαλῆς** ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ Στελέχη τῆς Τραπεζῆς **Κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων**. Καὶ τοὺς θέλομεν ἐπικεφαλῆς εἰς πάσαν ἐκδήλωσιν εἴτε ἀπεργιακὴ εἶναι αὕτη εἴτε μή. Αὐτὸ δὰ εἶπῃ **Στέλεχος**, αὐτὸ σημαίνει **Ἀξίωμα**, αὐτὸ δὰ εἶπῃ **Λειτουργὸς** καὶ ὄχι **ἀγωνισθῆτε σεῖς οἱ ἄλλοι καὶ ἐγὼ τὴν δουλίτσα μου διὰ νὰ τὰ ἔχω καλὰ με τὴν Διοίκησιν**. Διότι τότε δὰ παύσῃ νὰ τὰ εἶχῃ καλὰ με τοὺς Συναδέλφους του..... Καὶ αὐτὸ δὲν συμφέρει πρωτίτως τοὺς κ. κ. Ἄνωτέρους καὶ ἑνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα.

Κανεῖς δὲν τοὺς ἀρνεῖται τὸ καθήκον των νὰ τὰ ἔχουν πάρα πολὺ καλὰ με τὴν Διοίκησιν. Με τὴν Διοίκησιν ὄχι μόνον οἱ Ἄνωτεροὶ ἀλλὰ ὅλον ἀνεξαιρέτως τὸ Προσωπικόν πρέπει νὰ τὰ ἔχῃ πάρα πολὺ καλὰ καὶ νὰ τὴν σέβεται καὶ νὰ τὴν παρακολουθεῖ πιστῶς παντοῦ καὶ πάντοτε.

Ἄλλὰ ὅταν ὑπάρχῃ κατὶ τὸ νοσηρὸν, κατὶ τὸ ἀνυπόφορον, εἰς ὃ,τι ἀφορᾶ τὸ Προσωπικόν καὶ τὰ αἰτήματά του, ὅπως ἐν προκειμένῳ, οἱ κ. κ. Ἄνωτεροὶ χρέος ἔχουν με τὸ κῦρος των καὶ με τὰς ἐπαφὰς των με τὴν Διοίκησιν, νὰ φροντίζουσι νὰ τὸ θεραπεύουσι. Ἔτι περισσότερο. Ὅφείλουσι νὰ τὸ προλαμβάνουσι ἐγκαίρως. Καὶ ἐάν τὰ διαβήματά των καὶ αἱ προσπάθειά των δὲν τελεσφοροῦν, ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἀναγνωρίζουσι τὸ βάσιμον τοῦ δικαίου τῶν Συναδέλφων των, τότε ἡ θέσις των, ὡς ὠριμωτέρων Συνδικαλιστῶν, δὰ πρέπει νὰ εἶναι παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ δικαίον.

Διότι οἱ περιβεβλημένοι με ἡγετικὴν ἰδιότητα καὶ ἔχοντες σαφῆ ἀντίληψιν τοῦ ὄγκου τῆς ἰδιότητός των εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλουσι ἐπίμονον προσπάθειαν οὐχὶ διὰ νὰ εἶναι εὐάρεστοι εἰς τὴν Διοίκησιν ἀλλὰ ὡφέλιμοι εἰς τὸ Ἴδρυμα.

Ἴδου τί δὲν ἔκαμαν μέχρι σήμερον οἱ κ.κ. Ἄνωτεροὶ καὶ ἑνταῦθα καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα, παρὰ τὰς ἐπανελημμένας ἐκκλήσεις καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς διαβήματα τοῦ Συλλόγου.

● ΣΧΟΛΙΑ ●

Πῶς πάνε Ἄραψη τὰ παιδιὰ σου.....

Πρὸ ἡμερῶν φῆμαι καὶ διαδόσεις ἀνεστάτῳσαν καὶ κρατοῦν καὶ ἤδη ἐν ἀναστατώσει τὸ Προσωπικόν. Κατὶ περισσότερο· τὸ ἐξηρέθησαν διότι ἡ χθὲς κυκλοφορήσασα ὑπ' ἀριθ. 170 ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου ἦτο διαλλακτικὴ, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ὁ Διοικητῆς μας —σύμφωνα με τὰς διαδόσεις— ἀφ' ἧς ἦλθεν εἰς τὴν Τράπεζαν δὲν ἀσχολεῖται εἰμὴ διὰ νὰ λύσῃ τὸ δημογραφικὸν ζήτημα τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τῆς εὐχερεστάτης μεθόδου τῶν κατατομήσεων. Δὲν γνωρίζομεν ἐάν ὁ κ. Διοικητῆς ἔχει ἔνστικτα καὶ φιλοδοξίας δημίου ἢ ἂν δῆμιοι τῶν Συναδέλφων των εἶναι οἱ «ὠρι-

αμένει» οί όποιοι τόν περιβάλλουν. Έκεינו που γνωρίζομεν είναι τούτο, ότι δηλαδή αϊ φήμαι και αϊ διαδόσεις είναι δυστυχώς **αληθείς** και τά κυκλοφορήσαντα χαρτάκια **άκριβέστατα**. Καί αύξησις τών έργασίμων ώρων μάς έζήτηθή και ή συλλογική συγκατάθεσις διά τήν καθιέρωσιν του μέτρου τής διαθεσιμότητας και αϊ όργανικά θέσεις από Λογιστου Β' και άνω και ή άναστολή του Νόμου περί χορηγήσεως ύποχρεωτικής κανονικής κατ' έτος άδειάς άναπαύσεως και ή συντομωτέρα λόγω άσθενείας άπόλυσις. Μέχρι τινός έγνωρίζομεν όλοι ότι συναντά δυσκολίας ή βελτίωσις τής θέσεως τών έργαζομένων καίχρειάζονται άγώνες. Από τινος όμως βλέπομεν ότι και αυτά άκόμη τά μετά τόσους άγώνας κεκτημένα θέλουν νά μάς άφαιρέσουν. Καί διά νά είμεθα δίκαιοι αυτό **μόνον** εις τήν ιδικήν μας Τράπεζαν συμβαίνει και εις καμμίαν άλλην Τράπεζαν ή έπιχείρησιν. Διότι όλα τά άνωτέρω προτεινόμενα μέτρα **μόνον** τούς Συναδέλφους τής ιδικής μας Τραπεζής σκοπούν —έφαρμοζόμενα— νά πλήξουν και κανένα Συτάδελφον τής 'Αγροτικής ή τής Τραπεζής τής Έλλάδος. Καί **διερωτάται** πράγματι τό Προσωπικόν μήπως εις τήν ιδικήν μας Τράπεζαν συμβαίνει ότι με τόν άνδρωπον τής γνωστής παροιμίας, ό όπότος περιώριζε και έν ανάγκη περιέκοπτε τó γάλα του άσθενικού παιδιού του, τó φάρμακο τής βαρυαλγούσης γραίας μητέρας του, τó λίγο λαδάκι του σπιτιού και ό,τι άλλο στοιχειωδώς άπαραίτητον εις τήν οικογένειάν του και **μόνον** τó κρασί του δέν έννοούσε νά περιορίση; Μήπως, δηλαδή, όλα αυτά τά μέτρα εις βάρος του Προσωπικού έχουν τήν αίτίαν των εις τó ότι ή Διοίκησις ώς όρον πρώτον και σκοπόν **μόνον** έχει νά παραμείνη έν πάση περιπτώσει εις τήν θέσιν της και άρκουμένη εις αυτό δέν ένοχλεί τούς διαφόρους άρμοδίους και άφίνει νά πέρνουν όλαί άλλαι Τράπεζαι δουλειάς πλήν τής ιδικής μας, τούθ' όπερ δά σημαίνει «έξήντα τó κρασί»;

Ό κ. Διοικητής πρό ήμερών έδήλωσεν εις τόν Πρόεδρον του Συλλόγου ότι δέν τά εισηγήθη ό ίδιος τά μέτρα αυτά, αλλά τά υπέγραψε και αυτός μαζί με τούς άλλους Τραπεζίτας. Ήμείς οί όποιοι είμεθα ύποχρεωμένοι νά λέγωμεν τήν αλήθειαν, **βεβαιούμεν** ότι τά μέτρα αυτά ελήφθησαν διά νά πλήξουν τó Προσωπικόν τής Έθνικής Τραπεζής και προέρχονται από τήν Διοίκησιν μας. Θα χαρώμεν πολυ ένάν ή Διοίκησις — ώς έχει άλλως τε Ιεράν ύποχρέωσιν — καθουράχη τó Προσωπικόν διά μιας άνακοινώσεώς της.

Όπως δά λυπηθώμεν πολυ ένάν εύρεθώμεν εις τήν διαάρεστον θέσιν νά αντιμετώπισωμεν τήν άπόπειραν έφαρμογής μέτρων έξοντώσεως του Προσωπικού. Διότι που ήκούσθη νά πηγαίνωμεν όλο και χειρότερα και εις τó τέλος νά κατατομηθώμεν;

Δέν υποδέτομεν έξ έλλου νά ύπαρξη άνδρωπος, ό όποτος νά δέλη νά συνδέση τó όνομά του και τήν Ιστορίαν του με τήν παροιμίαν «**πώς πάνε Άράπη τά παιδιά σου**», «**όσο πάνε και μαυρίζουν**». Άν έξ οιουδήποτε λόγου τó δελήσθó κ. Πεσμαζόγλου, δέν δά τόν άφήση τó ένδιαφερόμενον Προσωπικόν με έπικεφαλής τόν Συλλόγον του. **Καθαρές και ξαστερες κουβέντες**. Τó πρόβλημα του Προσωπικού δέν τó κατέχουν οί ύπηρεσιακοί Σύμβουλοι τής Διοικήσεως. Ένώ ό Σύλλογος τó κατέχει χωρίς άτυχώς νά εισακούεται, ούτε νά γίνεται άντιληπτός από τούς άπασχολημένους με τά άτομικά των ζητήματα άρμοδίους έν τή Τραπεζή.

Όιότράτης

Δέν δά ήδέλωμεν νά είχομεν λόγον νά επανέλθωμεν και νά ασχοληθώμεν με τόν τόσον άδόξως τερματίσαντα άμετακλήτως τó στάδιόν του εις τά κοινά, κ. **Χρ. Οικονομόπουλον**. Καί δέν δά τó επράττομεν ένάν εις τά τόσα και τόσα άχαλίνωτα και φαιδρά όλιοθήματά του, τά όποια εις τó τόσον βραχυτάτον χρονικόν διάστημα διέπραξε, δέν άνέγραφε μίαν φράσιν περί «**ιδιοτελείας**» εις τήν είςτροτάτην «**και κατ' έντολήν Έπιτροπής Συνοδέλων ό Πρόεδρος του ΤΥΠΕΤ Χριστόδουλος Οικονομόπουλος!!!**» τελευταίαν άνακοίνωσιν του, εις τήν όποιαν οί περισσότεροι τών Συναδέλφων άπηξίωσαν νά ρίψουν και ματιά άκόμη.

Παρακαλοϋμεν τόν κ. Οικονομόπουλον νά μάς ειπή εις τί συνίσταται ή «ιδιοτελεία». Ή μάλλον νά μάς γράψη μίαν επιστολήν, τήν όποιαν δά δημοσιεύσωμεν εις τήν «Τραπεζικήν» ίνα διαφωτισθó ή Συναδελφικός κόσμος και του δίδομεν τήν ύπόσχεσιν ότι δέν δά τήν παραποιήσωμεν, κατ' αντίθεσιν πρós αυτόν όστις έκακοποίησε άνοικτιρμόνως τά πρακτικά τής Συνελεύσεως του Τ.Υ. Π.Ε.Τ. με τήν έλπίδα ότι δά συνεακούθη τήν αλήθειαν και έν συνεχεία δά υπερεψηφίζετο. Άναμένομεν λοιπόν τήν επιστολήν.

Χρήσιμοι όδηγία

Όταν Συναδέλφους τις ζητεί μίαν εύκολίαν και δόη οικονομικήν από τήν Τράπεζαν και δέν του εγκρίνεται, δέν έχει παρά νά προσφύγη εις έν από τά «**παιδιά**» τής Διοικήσεως και τότε ασφαλώς δά έπιτύχη τó αίτημά του. Όταν μάλιστα συμπίπει νά έχωμεν και έκλογάς Συλλόγου ή Ταμείου Υγείας τότε ή τακτοποιήσις είναι έξηραφλισμένη διακόσια επί τοίς έκατόν.